

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1484

гр. София, 22.02.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в закрито заседание на 22.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **1590** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК във връзка с чл. 172, ал. 6 и чл. 171, т.2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата. /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Л. Т. Л. чрез пълномощника си адв. И. К. И. против Заповед №250/27.01.2022г., издадена от мл. автоконтрольор Н. Л. към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на Л. Т. Л. е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6-месеца и са отнети СРМПС №[ЕИК] и 2бр. рег. табели РР 1394 ВА.

С молба от 21.02.2022г. съдът е сезиран с отделно искане, което приема за такова направено на основание чл. 166, ал. 2 от АПК, да постанови спиране на изпълнението, което е и предмет на настоящото производство.

Оспорващият иска спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, тъй като работи на трудов договор, като липсва удобен транспорт до работното място на жалбоподателя. Аргументира наличие на значителни вреди за неговото здраве заради преболедуван през 2021г. COVID-19 и придружаващо заболяване астма, диагностицирано на 25.01.22г.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от същия кодекс. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на Общото събрание на съдиите във ВАС. В процесния случай нормата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП предвижда, че подадената жалба не спира изпълнението на оспорваната заповед.

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения

административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е неоснователно по следните съображения:

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. В конкретния случай спрямо Л. Л. е приложена принудителна административна мярка за нарушение по чл.162, ал.1 от ЗДвП.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основанието за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. С оглед на това, предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

В процесния случай жалбоподателят посочва като мотиви защо предварителното изпълнение на наложената ПАМ му причинява значителни вреди, а именно с вероятността жалбоподателя да загуби очакваните доходи поради отдалеченост на работното място от настоящи адрес и влошено здравословно състояние.

Със специалната норма на чл. 172, ал.6 от ЗДвП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

Законът за движението по пътищата не регламентира основанията, при които съдът може да спре изпълнението на административния акт, поради което в случая е приложима нормата на чл. 166, ал.4 вр. ал.2 от АПК. Следователно, за да спре допуснатото по силата на закона изпълнение съдът следва да установи, че то би могло причини на оспорвания значителна или трудно поправима вреда.

За да бъде уважено това искане, в тежест на молителя е да посочи вредите и да представи доказателства за вида им и за вероятността те да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен преди съдът да се произнесе по неговата законосъобразност.

В настоящият случай в жалбата не се сочат никакви сериозни основания, съобразно посочените законови критерии за спиране изпълнението на акта. Макар и наведени твърдения за вреди, същите се явяват голословни с оглед липсата на доказателства за евентуалното настъпване на такива вреди. Обстоятелството, че работното място е отдалечено от настоящия адрес не води до невъзможност от изпълняване на трудови и др. задължения и полагане на труд, тъй като съществуват алтернативни способности за придвижване с обществен транспорт. Предвид това и неотнорми се явяват доводите за предходно боледуване и наличие на респираторно заболяване.

Тези вреди не се предполагат и не могат да бъдат изведени само от характера на

заповедта, защото по силата на закона е презюмиран общественият интерес за допускане на предварителното ѝ изпълнение. Оспорващият следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техният вид и размер, с оглед преценката за значителността и поправимостта им. В разглеждания случай настъпването на вредите се свеждат единствено до договорни отношения и евентуални имуществени загуби, свързани с тях, но това не обосновава наличие на основания за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, което да е противопоставимо на обществения интерес.

При това положение не може да се приеме, че са налице основания за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на наложената ПАМ по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП.

По изложените съображения и на осн. Чл.166, ал.4 от АПК вр. ал.2 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд, С. град, III отделение, 67 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Л. Т. Л. ЕГН [ЕГН], чрез адв. И. К. И. за спиране предварителното изпълнение на Заповед № 250/27.01.2022г., издадена от мл. автоконтрольор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на осн. Чл. 171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрация на МПС“ .

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България.

Препис от определението да се връчи на страните.

Съдия: